

Výuka v terénu

Kutná Hora - památky UNESCO

Ve středu 20. 4. 2011 se žáci 8. a 9. třídy vydali se svými vyučujícími do Kutné Hory, aby si v praxi ověřili své znalosti získané během vyučování. Výuka v terénu byla součástí tematického bloku „Poznáváme památky UNESCO v ČR s cestovní kanceláří“, který byl realizován v hodinách zeměpisu, českého jazyka, výtvarné výchovy a pracovních činností.

Žáci navštívili nejdůležitější památky v Kutné Hoře, získané poznatky zaznamenali do pracovních listů a na závěr vytvořili individuální mediální sdělení o výuce v terénu.

Takto průběh exkurze zaznamenal Jan Marek, žák IX. třídy: *Můj budík ukazuje 6:00. Vstávám, přestože se mi vůbec nechce. Na snídani jen rychle zhltnu jogurt s rohlíkem. Na víc prostě nemám čas.*

Tryskem utíkám ke škole, odkud byl naplánován odjezd. Přece jen nechci přijít pozdě. U školy potkávám spolužáky. Uklidnil jsem se, neboť jsem přišel mezi prvními.

Pomalou mi začíná být zima. Po deseti minutách čekání konečně spatřím autobus. Doufám, že mu bude fungovat topení. Na povel paní učitelky se téměř všichni hrnou ke dveřím. Zřejmě každý chce to nejlepší místo. Já to ale stejně nechápu. Připadají mi totiž úplně stejná.

Asi po hodině jízdy, kdy mi začíná připadat, že krajina, kterou pozoruji z okénka, je stále stejná, dostáváme první pracovní list, který je zaměřen především na pověsti vztahující se ke Kutné Hoře. Při pohledu do tváří spolužáků seznávám, že se asi nikomu nechce dělat. Co nám ale jiného zbývá? Naštěstí

je tak primitivní, že při jeho řešení nemusím vůbec přemýšlet.

Přibližně po další hodině jízdy se konečně dostáváme do Kutné Hory. Jako první míříme do Kostnice v Sedlci. Všichni se zájmem naslouchají výkladu pana průvodce. Dozvídáme se například, že v kostnici byly uloženy kosti asi ze 40 000 zemřelých lidí. Následně si prohlédneme erb rodu Schwarzenbergů sestavený z kostí všech různých velikostí. Také si nemůžeme nepovšimnout obrovského lustru uprostřed místnosti, též sestaveného, jak jinak, z kostí.

Po prohlídce kostnice naše cesta směřuje do dominanty Kutné Hory, tedy do chrámu svaté Barbory. Téměř všichni obdivují krásu gotické architektury. Napadá nás, jak vůbec mohli takovéto dílo ve středověku postavit. Po prohlídce interiéru si chrám ještě obcházíme zvenku, přičemž se nám mimo jiné naskytá také krásný pohled na celé město.

Pomalou opouštíme chrám svaté Barbory a přesouváme se k Hrádku, kde se dozvídáme, že dostaneme na hodinu a půl rozchod. Někomu se to zdá málo, ale mně osobně to připadá dostatečné. Během rozchodu nejdříve všichni míří do cukrárny, kde si dávají pořádnou porci zmrzliny. Poté vyrážíme na prohlídku historického centra města.

Když se ve smluvený čas setkáváme u Hrádku, začíná naše prohlídka Českého muzea stříbra. Nejprve se od paní průvodkyně dozvídáme, jak se stříbro vůbec těžilo. Výklad je velmi zajímavý, ale nejvíc se stejně všichni těší na následnou cestu do dolu. Vzápětí dostáváme bílé perkytle, přilbu a svítilnu a můžeme vyrazit! Nejdříve nás paní průvodkyně seznamuje s pravidly chování v dole, ale nyní už

sestupujeme dolů po takovém bílém schodišti, které se zdá být nekonečné. Někomu se už myslím stihla zatočit hlava. Už jsme dole. Pohybujeme se úzkými a nízkými chodbičkami. Ze stropu kape voda, můžeme také sem tam pozorovat krápníky. Nakonec se dostáváme do velmi malého prostoru, načež se dozvídáme, že to je nejprostornější místo kutnohorského dolu. Všichni, namačkaní na sebe jak sardinky, posloucháme další výklad paní průvodkyně. Následuje ještě chůze další chodbou a nakonec se sami můžeme přesvědčit, jak vypadá pravá důlní tma. Naši návštěvu muzea završujeme tím, že se dozvídáme, jak se v Kutné Hoře razily mince.

Potom už jen nastoupíme do autobusu, dostaneme další dva pracovní listy a vrátíme se zpátky domů...

Jan Marek, IX. tř.

